

NJIHOVE IZKUŠNJE Z ZLOBNIMI JEZIKI

V vrhnjem nadstropju MGL v središču prestolnice sem se na enega izmed redkih sončnih dni v Ljubljani sešla s tremi nasmejanimi igralkami. In kako tudi ne bi bile, saj se v zadnjem mesecu posvečajo delu pri prav posebnem projektu, muzikalu Trač ali Mnogo hrupa za nič, za katerega je besedilo napisal Gašper Tič. Kako so se znašle v vrtincu plesa, petja in igre ter kakšne prigode so zaznamovale zadnja leta njihovih medijskih življenj, so nam tokrat razkrile Iva Krajnc, Mojca Funkl in Tina Potočnik.

Zaigrale boste v muzikalu Trač ali Mnogo hrupa za nič, sicer pa se kot medijske osebnosti tudi sicer srečujete s trači in govoricami. Kako se spodate s tem?

Iva: Iz svojih izkušenj bi rekla, da je treba poudariti, da ne živimo v Ameriki. Da še za nikogar nisem zasledila, da bi imel kakšne grozne izkušnje. So bile nekatere, ampak do zdaj nisem imela še nobene izrazito slabe. O tistih, ki so bile malo neprijetne, pa smo se pomenili in kakšno rekli, sicer pa ne. Kar se tračev tiče, jih navadno poslušam tako, da grečo skozi eno uho noter, skozi drugo pa ven. S

tem se ne obremenjujem.

Mojca: Dčjstvo je, da sva z Usodnim vinom postala z Gregorjem malenkost bolj prepoznavna, kar pomeni tudi da imava malo več intervjujev. Ampak midva sva tako leteča, da se potrudiva, če se le da, ugoditi vsem in biti prijazna. Kar pa včasih tudi ne gre in kaj spregledava. Glede tračev je pa tako. Mislim, da je zdrav odmerek tračev za mentalno stanje ljudi v redu. Težava nastane, čč to postane žaljivo. Zanimivo pa je, čč izveš, kaj se o tebi 'tračari'.

Tina: Jaz pa s tem nimam nobenih težav.

Mojca, prej ste rekli, da vam včasih prileti kakšna govorica na uho. Katera pa je bila največja neresnica, ki ste jo o sebi prebrali?

Mojca: Mislim, da midva nisva zelo zanimiva za trače. Bolj so mi zanimive anekdote, ko te ljudje spoznajo kot lik iz serije in te tako obravnavajo tudi v zasebnem življenju. Ljudje te prek televizije v dnevni sobi zelo posvojijo in so zelo domači do tebe. Seveda si tudi ti prijazen, ampak enkrat se mi je sredi neke hale zgodilo, da je bila gospa tako navdušena, da me je spravila v zelo neprijeten položaj. Zelo mi je bilo nerodno, ker je zakričala: "A vsi vidite, kdo je tu?" Po tem pripetljaju sem morala na večerjo in tam me je kakšnih sto ljudi gledalo, jaz sem bila pa na sredi. Mislim, da še nikoli nisem tako hitro pojedla večerje kot takrat. (smeh) Sicer pa se kakšnih slabih izkušenj ne spomnim.

Iva: Moj primer sicer ni duhovit, ni mi pa bilo prijetno, ko so objavili, da sem noseča, še preden smo to povedali mojim staršem. Bila sem zelo žalostna, ko je to prišlo ven. Imela sem pa smolo, ker je bil nekdo v isti ordinaciji, kot je moja ginekologija, in je to od tam prišlo. Takrat mi je bilo zelo neprijetno.

Kaj pa so potem rekli starši?

Iva: Rekli smo, da je bila vse ena velika izmišljotina. Želela sva počakati in se prepričati, da je vse v redu. In potem, ko se je malce pomirilo, sva prišla in naredila: "Tadaaam." (smeh)

Sta potem imela svoj trenutek

...

Iva: Ja. Res je bilo neprijetno, da tega trenutka nisva doživela na ta način.

Če sem prav razumela, se v Shakespearovi komediji Mnogo hrupa za nič, na kateri muzikal tudi temelji, zaradi govoric skoraj razdre ljubezenska zveza. Se vam je kdaj zgodilo, da bi kakšen trač tako načel kakšen vaš odnos?

Mojca: Bolj kot to imava z Gregorjem dogovorjeno, da otrok ne vključujeva v medijske stvari. Dala sva dva inter-

vjuja na to temo, po tem pa jih nisva vpletala. Tako sva se dogovorila. Ali pa glede poroke. Zdelo se nama je, da je to samo za naju. Tisú, ki smo bili tam, vemo, kako smo se imeli. (smeh)

Iva: Da bi bilo usodno ...

Mojca: Ja, tako.

Iva: Ali pa, da bi zaradi tega spremenil ljubezenski potek. Morda že v osnovi jaz tega ne jemljem tako zelo zares. Tudi jaz otroka ne vpletam in glede tega sem zaščitniška. Odločila sva se, da naj si sama naredi 'footprint', ne pa da ji ga midva. Če bi bile objavljene kakšne slike, za katere ne bi želela, da so, bi me kar malce prizadelo. Ampak mislim, da so se do zdaj tega vsi držali. Tudi ni vse samo negativno. Imamo spoštljiv odnos drug do drugega.

Iva: Tako. Verjetno tudi tu deluje vzajemnost.

Tina, katera pa je tista stvar, ki jo hranite samo zase?

Tina: Zasebno življenje, starši, stari starši ... Vse to, kar spada zraven. Sem imela pa cno zanimivo prigodo, in sicer, ko sva se s partnerjem poročila v Italiji in je bila novica na internetu, zraven pa tudi nekaj fotografij. Takrat sem še brala komentarje ...

Iva: Joj, nikoli ne beri komentarjev!

Tina: No, potem so me kolegice poučile, naj tega ne počnem. (smeh) V glav-

nem, pod fotografije je nekdo napisal: Spet ena, ki je dala celo premoženje za fotografa, da ima take fotografije. Pa je bilo v resnici zelo smešno, ker mi smo se slikali s telefonom. Niti centa nismo zapravili za fotografije.

Mojca: Ampak fotografije so res krasne.

Tina: Ampak s telefonom.

Mojca: Ampak krasne.

Iva: No, to je pa ena od stvari. Da komentarjev pod svojimi objavami nikoli ne beri. To te samo zamori ali nasmeci do konca. (smeh)

In če govorimo ravno o komentarjih ... Če jih vseeno prebereš, verjetno pričakuješ, da dobiš kakšen odziv na igro, na nastop. Verjetno pa je navadno vse prej kot to, kajne?

Mojca: Tako, ja. Navadno gre za kakšne družinske, v stilu: glej, od kod je ta ali pa kakšno šminko ima. Takšne stvari, ki nimajo nobene zveze s tem, kar počneš.

Iva: Komentarji so res vezani na popolnoma neko drugo sceno, na katero misliš, da bodo. Res te prese-
netijo.

Mojca: 'Prednost' interneta je, da se lahko skriješ. Da si lahko nesramen in da se 'spucaš' ... ne zgodi se velikokrat, da bi dobil kakšne konstruktivne kritike.

